

Življenje (v luči ljubezni)

13. marec 1873 [Skrivnosti življenja](#)

Podal sem vam že več besed o tej temi iz različnih vidikov pokazal, kaj je življenje, kaj pomeni, a kljub temu je še veliko vidikov, iz katerih življenje zasluži, da se pazljivo obravnava. Potem lahko kdorkoli na koncu napreduje in naredi korak naprej v spoznanju tistega, kar se imenuje življenje, in kako prav to življenje, vidno ali nevidno, predstavlja Moj lastni duhovni Jaz, in kako mora, dasiravno na različne načine in po različnih poteh, voditi vse nazaj k Meni!

V »Življenju duhov in življenju vesolja« sem vam pokazal, kako vsako osvobajajoče vezano življenje postopoma pritiska navzgor k višjim stopnjam, s tem sem vam dokazal in vam razložil izvor in začetek duhovnega in vesoljnega kraljestva, kakor tudi neizbežen konec le tega.

V tisti besedi sem vam dovolj globok vpogled v Moje skrivnosti stvarstva. Vendar manjka še drugi dejavnik, ki se mogoče lahko, glede na najrazličnejša nasprotja v Mojem stvarstvu, uskladi z Mojimi nekoč podanimi besedami, ki vam jih danes ponovno dajem. Gre za pojasnilo, kako se stavek »Bog je Ljubezen« lahko poveže z različnimi nasprotji v vidni naravi, ki pričajo prav proti temu!

Namen te besede je, da vam to поблиžje osvetlim in razložim tako, da bi še bolj jasno spregledali, da so Moje besede resnično besede Boga, najvišjega Stvarnika in večno ljubečega Očeta!

Glejte, v predhodni besedi sem vam povedal, da so vsepovsod v materiji samo vezani duhovi, potaknjenci Mojega lastnega Božanskega Jaza, da so edino ti duhovni delci, jedro vsega obstajajočega. Povedal sem vam, da je materija le drugotnega pomena ali potrebna ovojnica, da bi lahko posamezne duhovne dele v celotnem vesolju naredil kot samostojna, ločeno obstajajoča bitja!

To je bil prvi vzrok stvarjenja. Drugi vzrok je bil, da se ustvarjeno podredi nekemu splošnemu cilju in ugotovi duhovni »zakaj«, zakaj je bilo vse tako ovito v materijo. Od tod tudi večno prizadevanje vsega obstajajočega k spreminjanju, k lastni osvoboditvi iz ječe in k povzdignjenju na višje stopnje, kjer je možno in dovoljeno več svobode, več duhovnega užitka!

Od tod vso to prizadevanje in priganjanje znotraj vsega ustvarjenega, da razbije svojo obliko in nagonsko pohiti proti boljšemu obstoju.

To prizadevanje in pritisk je tisto, ki se odraža kot življenje in ki, kjerkoli se pojavi, prav zaradi tega v sebi skriva tri stopnje stvarstva, se pravi nastajanje, obstajanje in minevanje.

Skozi to troedinost, ki pravzaprav ustrezno kaže tudi Mojo osebno trojnost kot ljubezen, modrost in božanskost, in ki je prav tako prisotna v vsakem ustvarjenem bitju in sicer v obliki duha, duše in telesa, se življenje odraža kot vidna dejavnost. Ta dejavnost daje vidni pečat Mojemu stvarstvu in dokazuje, da mora obstajati Bitje, višje od vseh ustvarjenih, ki Se lahko edino na ta način sporazumeva s Svojimi bitji.

Samo skozi vidno življenje se trudi, da bi naredilo nevidno Duhovno dojemljivo in razumljivo vsem bitjem, ki jih je obdarilo z umom, razumom in srcem, da bi lahko bitja dojela, od kod so izšla, zakaj obstajajo in kakšen je namen njihovega obstoja in cilj njihovega življenja, bodisi materialnega ali duhovnega!

Vendar pa, ker to življenje, kot sem vam pokazal, izvira iz Mene in naj bi se ponovno vrnilo k Meni, morajo tudi vse njegove vidne pojavne oblike imeti primeren namen, duhovni »zakaj«, zakaj točno tako in ne drugače, ta Zakaj pa lahko vodi, in je tudi že pogosto vodil, pozornega opazovalca Mojega stvarstva k napačnim zaključkom!

Razlog, zakaj prav ta beseda znova nosi naslov »Življenje«, je sedaj v razrešitvi teh napačnih zaključkov in v tem, da se navidez neharmonično znova razreši v harmonično, ker te besede niste razumeli niti v njeni globini niti v njeni širini in pomembnosti. To pa Mi je pomembno, ker je blizu trenutek, ko v Svojem stvarstvu ne želim nobenih mračnjakov, temveč le svetla bitja z duhovnim vidom, ki naj razumejo Mene in Moje stvarstvo. Zato naj tudi pade tančica z navidezno nerazrešljivega in odstranjeno naj bo naslednje zagrinjalo, ki je doslej prekrivalo vaše duhovne oči.

Glejte, Moji otroci, ko sem ustvaril svet in celotno vesolje, ob vezavi duhovnih delov ni bil Moj edini namen ta, da bi le-ti s svojo vrojeno nujo materijo zgolj spreminjali in tako dosegli boljši obstoj. Sploh ne! Medtem ko morajo zvezani duhovi prispevati k poduhovljenju materije, naj bi se tudi sami pripravili za naslednjo stopnjo skozi drugačno duhovno šolo, naj bi se izobrazili z vsakovrstnim trpljenjem, pomanjkanjem, ter bojevanjem. Na ta način za boljšo stopnjo ne bodo samo pripravljali materijo, temveč bodo v prvi vrsti tudi sami duhovno ojačali, da bi se tako približali Njemu - simbolu najvišjih duhovnih lastnosti kot so Ljubezen, Ponižnost, Usmiljenje - ki jim je pokazal pot v vse. Ki je celo s Svojim prihodom na to majhno zemljo kot drobcen zemeljski Človek, ko je sprejel najnižji družbeni položaj in je vendarle v največjem ponižanju in največji sramoti dokazal najvišji duhovni značaj Boga ter ga s Svojo zemeljsko smrtjo in Svojim vstajenjem celo zapečatil!

Vse, kar sem izkusil v Svojem zemeljskem življenju, začeniš z Mojim rojstvom in s koncem na križu; Moje poučevanje, Moje trpljenje in borbe, Moja ljubezen in ponižnost, Moje usmiljenje in odpuščanje, in pozabljanje vse Moje moči, Moje ogromno potrpljenje z grešnim človeštvom, vse to je bilo ustrezno položeno v vsak najmanjši duhovni delec. In kar sem Jaz kot vzgled izkusil, pretrpel in priboril na zemlji, je bilo že davno določeno v vsakem ustvarjenem bitju, v vsaki materiji, kjerkoli je bila skrita Moja iskra, da bi celo najmanjši duhovni atom, skupaj s svojim velikim Stvarnikom dosledno opravil enako pot, ki naj bi nekoč dvignila duha nad materijo. Tako bo zmagoslavno dvigajoč od stopnje do stopnje pravzaprav dokazal, da tako

kot obstajajo zakoni, ki se nanašajo zgolj na materijo, zakoni privlačevanja in odbijanja, obstajajo tudi moralni, plemeniti, duhovni zakoni, ki, osnovani na Mojem Jazu, tvorijo Moje lastno Bitje in obstajanje vsega ustvarjenega.

Tako vidite v kamnini vezanega duha, katerega prvo načelo naj bi bila negibnost, pregnanega iz njegovega mirovanja z vplivom elementov, z vplivom sveta živali in človeka. Če bi lahko to razumeli, bi videli tudi njegovo trpljenje, njegov odpor proti vsem tujim vplivom, kako se neprenehoma brani, dokler ne bo nazadnje vendarle moral popustiti pritisku. Medtem ko njegova prevleka, ki neprestano niha ali vibrira, spreminja obstoječe s svetlobo, toploto in vlago ter s tem razbije njegovo obliko, kar pripomore duhu, čeprav pogosto proti njegovi volji, k temu, kar potrebuje le on in kar mu je bilo dodeljeno kot življenjsko načelo.

Kakor v kamnu ali trdni materiji, tako je tudi v rastlinskem kraljestvu, kjer je rastlinsko življenje duha, ki prebiva v rastlini, prav tako z najrazličnejšimi okoliščinami vzpodbujano k temu, da bi s trpljenjem in borbami učvrstili svoj lastni duhovni obstoj.

Kajti vi ne veste, ko kruto iztrgate rastlino iz Matere Zemlje ali podrete drevo ali vzamete rastlinam bleščeče okrasje, njeno življenje, njen cvet, sploh ne veste, če rastlinski duh, vznemirjen v plemenitem blaženem življenju, morda tudi ne čuti bolečine tako kot vi, ko se vam zgodi kaj neprijetnega.

Če bi lahko videli duhovni svet z duhovnimi očmi, bi z grozo vztrepetali in se umaknili pred mnogimi dejanji, kajti vi ljudje, ki si domišljate, da ste razumni, prizadenete toliko krutega drugemu, nižjemu bitju, ki mora to tiho prenašati, ker ni bilo obarjeno z govorom, da bi z zvoki izrazilo veselje ali žalost.

Poglejte večno bitko elementov s trdno kamnino, življenje rastlin in življenje živali, ki v sebi prav tako skrivajo duhovne iskre. Vsi se morajo boriti, morajo trpeti in pravice do pritoževanja, da je to zemeljsko življenje, življenje polno prevar in slepil, in da pogosto ni vredno truda živeti, samo da bi trpeli, te pravice nima le človek!

Živalski svet, ki ga tako teptate, pogosto trpi mnogo bolj kot vi. Pogosto ne trpi samo zaradi zakonov narave, ki je zaradi živalskega napredovanja v njihova kratka življenja tudi vpletla trpljenje in borbe, temveč predvsem po nedolžnem trpijo zaradi tega, kar človek povzroča naravi in kar v trdosrčnosti daleč presega vašo suženjsko tiranijo in siceršnji despotizem (nasilna vladavina, teror), ki ga povsod hočete odpraviti!

Razen z lastnimi sovražniki, ki jim žival služi za hrano in kateri jo povzdignejo na višjo stopnjo, je bila žival obdarjena tudi z lastnostmi, ki so nujne za razmnoževanje in nadaljevanje vrste. To so materinski nagon, ljubezen do mladičev ter ljubezen do naravnega in umetnega bivališča, ljubezen, ki jo od njih zahteva narava, in ki naj bi v vas, človeških bitjih, bila z vašim nravnim ali etičnim prav tako pogojena, vendar je

sedaj upadla skorajda na ničlo, kjer lahko mnoge neumne živali osramotijo človeka, ki si domišlja, kako je pameten!

In glejte, prav ta ljubezen, ki je kot Božja iskra izšla iz Mene, dela žival blago do svoje bližnje okolice, ji pošilja žarek svetlobe veselja in ugodja v majhno živalsko dušo, da tudi ona ne bi sledila samo nagonu prehranjevanja in samo ohranitve, temveč da spozna tudi višje duhovno veselje, ki ni vezano na materijo, ampak povezuje duha z duhom.

Kadarkoli je živali uničen zarod, njeno domovanje, si oglejte njen strah, njeno bolečino, njeno nemirno tekanje naokoli; glejte to in naj vas bo sram, ker vi sami pogosto neusmiljeno počnete takšna kruta dejanja, ker si domišljate, da ste »gospodarji sveta«!

Če dovoljujem takšne stvari, ne da bi bile kaznovane kot zaslužijo, je to zato, ker morajo ta trpljenja, ostra in grenka kot so za neme stvaritve, vseeno doprinesti k ojačenju njihovega duševnega in duhovnega življenja.

Tudi žival nima z rožicami postlano življenje!

Seveda vam to ne daje pravico, da živali mučite, ampak morate kot močnejši zaščititi slabotne, ne pa, da se ob izkoriščanju njihove šibkosti pogosto kratkočaste z brezčutnim ubijanjem ob lovih in z nasilnim hranjenjem, pitanjem, itn., za vaše sladokusne užitke, s tem nedolžnemu bitju greniti njegovo življenje, ki mu ga niste dali, in tako nimate nobene pravice, da bi mu ga vzeli!

Vi ljudje bi se morali spomniti, da Jaz nisem ustvaril sveta takšnega, kakršnega vidite sedaj. Nikakor ne! V zgodnjih časih je človek živel v sozvočju z živalskim svetom. Žival v človeku ni videla svojega sovražnika niti se človeku ni bilo potrebno bati živali. Toda sedaj, ko so ljudje obrnili zaupanje v nezaupanje tudi do živali, sedaj sami nosijo posledice takšnega ravnanja!

Raj, ki je nekoč obstajal, je sestajal prav iz enotnosti celotnega ustvarjenega sveta, kot Meni namenjena večna zahvalna molitev. In samo človek sam je tisti, ki je vanj vsadil neskladje sebičnosti ali egoizma, sovraštva in maščevanja, zaradi česar tudi ni več gospodar sveta, temveč je svet postal njegov gospodar !

Grozeče mu nevarnosti, naloga, zaščititi svoje lastno in življenje družine, so zadostovale živalskemu kraljestvu, da je bilo prebujeno iz letargije oziroma nedejavnega mirovanja. Vam človeškim bitjem ni potrebno dodajati še več krutosti k Mojim življenjskim zakonom, da bi še bolj prizadeli in mučili žival, ki je navidez že tako postavljena daleč pod vas.

Vendar pa, četudi je to nemo trpljenje in mučenje živalskega sveta prednost za njihov duhovni napredek, so po drugi strani prav to vaše obnašanje, vaša okrutnost in

pretirana požrešnost, največji in glavni vzroki, zakaj človeška bitja, ki bi bila rada gospodarji sveta, v tisočih primerih zaostajate daleč za živalskim svetom. Poleg tega z vnašanjem množice elementov, ki so neprimerni za vaš organizem, skrajšujete trajanje vašega življenja, kličete na plano bolezni in zdravstvene težave, ki so popolnoma neznane tako zaničevani živali in jih, kot zmagoslavje vaše nadvlade, povsem prepušča vam, da bi se morali zaradi napak, nastalih po vaši krivdi, ponovno pokesati za krutosti, ki ste jih tako objestno zadajali vsem tistim pod vami!

Vzemite na primer vse tiste živali, ki vam služijo, ki za vas delajo, ali so domnevno potrebne za hrano za vaš lastni obstoj, s kakšnim brezsrdnim ravnanjem se šele tam odlikuje »gospodar zemlje«!

Kako nagrajuje voljno uslužnost tistih živali, s katerimi se družijo edino zato, ker brez njihovih moči ne bi mogel doseči nič ali le zelo malo?!

Poglejte konja, vola, ovco, itn. Kakšno žalostno usodo doživljajo prvi, kako pogosto molče trpijo ob trpinčenju, ki jim ga zadane okrutna roka kot nagrado, ker so ji dali na razpolago vso svojo moč!

Kje je v tem primeru človeška etika? Kje obstaja podoba okrutnosti v človeškem življenju? Ta ne obstaja tudi celo med živalmi!

Vol, ki vleče vaš plug, ki vam pomaga h kruhu in hrani, ki dobrovoljno vleče vaš tovor, kaj je njegova nagrada? Pičla hrana, nazadnje pa ga celo pojeste!

Jedce človeškega mesa imenujete kanibali. Koliko pa sploh ste boljši vi, civilizirani prebivalci mest in vasi?

Kako ravnate z drugimi živalmi, ki ste jih izbrali za vašo hrano, in to ne za nujno potrebno hrano, temveč za umetno žgečkanje okusa!

Kako brezsrdno se obnašate pri njihovem hranjenju, kako brezsrdno pri njihovi prodaji!

Vaša ušesa so gluha za prestrašeno kričanje mučene živali. V mislih imate samo vašo poželenja po hrani in pridobitništvu, pozabljate pa, da tudi žival čuti bolečino, katero sem Jaz ustvaril za drugačen namen od tistega, za katerega jo uporabljate vi!

Glejte, tako je velika šola trpljenja, kateri sem bil kot vzor nekoč Sam izpostavljen na vašem svetu, simbolična, ter glede na pripadajočo splošno stopnjo ustvarjenih bitij vtakana v njihovo življenje. In če potrpežljivo gledam, kako se vse to dogaja, kako je na tisoče živali dolgo pred časom, ki sem jim ga določil, odstranjeno iz zemeljskega življenja, je ta razlog v tem, da iz vseh pregreh človeške rase še vedno lahko pritegnem duhovno korist za Moja manj obdarjena bitja in kazen ali nagrada tako zadane izključno le vas, in da tudi vi, kot človeška bitja, izkusite, kar ste povzročali nedolžnim živalim. S tem si pripravljate svet poln trpljenja in borb, poln poželenj in

odrekanj, in to je seveda popolnoma drugače ali nasprotno od tistega, na kar ste upali ali si prizadevali doseči!

Tako poteka nit skozi Moje celotno stvarstvo, ki vsem ustvarjenim bitjem s trpljenjem, borbo ter izgubo in dosežkom kaže duhovno pot, na kateri se edino lahko zagotovi duhovno življenje in duhovni napredek.

Vezani duhovi iščejo mir kot blaženost v zgoščeni materiji. Živalsko kraljestvo išče mir in mirno sledenje svojemu nagonu po samoohranitvi, in gospodar zemlje, človek, išče mir in prijetno ugodje v svojih živalsko-telesnih zadovoljitvah!

Toda vzvišen, veliki zakon duhovnega sveta, ki mirovanje primerja le s smrtjo in neobstojem, nenehno vznemirja ta mir, neprestano sili k borbi, k nasprotovanju tujim vsiljivcem. To stremljenje je duhovno življenje, ki prav duhovne delce Mojega Jaza, postavljene po vsem stvarstvu, sili k spreobrnitvi, k poboljšanju njihovega obstoja, k izpopolnitvi!

Kot sem nekoč rekel Adamu: »V potu svojega obraza uživaj kruh« (1. Mz 3:19), kar pomeni toliko kot: »Nisi razumel miru, ki sem ti ga nameraval dati, in si ga poskušal uporabiti za smrt svojega duhovnega jaza, namesto za življenje. Ta mir ti bo odvzet, da se ne bi tvoj duhovni jaz posušil pod kopico živalskih strasti, in šele z borbo in trpljenjem boš lahko spet pridobil tisto, kar ti je bilo dano svobodno iz Moje roke, in kar si zaničeval in napačno razumel!« (Glejte v 'Znamenjih časa' odlomek o 'delu')

In podobno kot lahko svet, kakršen je sedaj, edino preko šole trpljenja tudi vas človeška bitja vodi k nečemu boljšemu, in je ta postala nuja, tako je obstajala in obstaja tudi pri živalskem kraljestvu samostojna doba življenja, ki, v odvisnosti od okoliščin, nalaga temu manj in onemu več prenašanja in trpljenja, bolj kot naj bi bil slednji usposobljen, da doseže neko višjo duhovno stopnjo.

Kar se tiče izgredov in krutosti človeške rase proti živalskemu kraljestvu, je oboje šlo v korak s padanjem lastnega duhovnega dostojanstva, in je ljudi duhovno in telesno privedlo na stopnjo, ki bo kmalu dosegla svoj konec. Takrat bo človeško duhovno dostojanstvo kmalu moralo znova zavzeti svoje stališče, ki ga bo človek dejavno izvajal ne samo proti svojemu bližnjemu, temveč proti vsemu, kar mu je podrejeno. Tako bo zemlja ponovno poseljena z duhovnimi ljudmi, proti katerim bodo živali manj sovražno nastrojene, in tako bo človek priznal nekdanji izgubljeni Raj v enosti vseh živih bitij, kot veliko duhovno šolo življenja. Sedaj vse stremljeva k temu! Duhovni veter preporda veje iz vseh smeri. Človeštvo, vsaj velika večina, ga ne zna raztolmačiti, toda nekateri izmed njih, in še posebno vi, ki sem vas vzel pod Svoje lastno varstvo, boste poučeni, kaj pomeni duhovno življenje, da boste lahko prepoznali znamenja, s katerimi vse teži k preoblikovanju človeške družbe, vključno z obdajajočim jo

živalskim in rastlinskim kraljestvom, v to, kar je nekoč bila, namreč v vrt za Moje otroke, v prebivališče Mojih ustvarjenih bitij. Vsi ti, ustvarjeni glede na edini zakon ljubezni, so tudi bili vzgajani in izobraženi skladno z istim Edinim zakonom, naj Mi nekoč z obilnimi obrestmi povrnejo vse Moje odposlano, da bi Jaz, znova dopolnjujoč duhovno kraljestvo iz materije, lahko celo slednjo prejel nazaj poduhovljeno. Tako Me bo obkrožal svet duhov, ki bo vreden Mene in bo v skladu z njegovo lastno življenjsko nalogo imel pred očmi cilj, s pomočjo katerega bosta tako najmanjši duh, vezan v trdni materiji, kakor tudi angel, ki Mi je najbližji, dojela svojo lastno usodo in se Me naučila spoznati in ljubiti, prepoznavajoč v vsem, dasiravno materialnem, samo malo šolo ali preizkusno šolo, kako lahko bitja, ustvarjena od Enega Boga, postanejo Njegovi otroci!

Zato si tudi vi prizadevajte prepoznati in duhovno dojeti kaj je duhovno življenje, ki je kot cilj postavljeno tako najmanjšemu črvu, kakor tudi vam kot človeškim in Božjim podobam. Naučite se prepoznati vaše človeško dostojanstvo, kako naj bi se obnašali proti navidez neživim, a vendarle tudi živim bitjem pod vami, da bi vi, duhovna bitja, spričo svojega izvora, vselej delovali kot takšna. Kajti plemenitost duše se utrjuje le tako, da človek ne ravna pravilno le tam, kjer mu politični ali družinski zakoni nalagajo plemenito delovanje, temveč tam, kjer človeka, čeprav je krut, ne kaznuje nobeden obstoječ zakon, razen njegova lastna vest. Samo tam, kjer človek nima nobenega drugega sodnika razen svoje svobodne volje, kjer edinole stoji pred Bogom in Stvarnikom, tamkaj sam od sebe ali spontano, gnan z vzvišeno notranjo ljubeznijo v usmiljenje tudi do najmanjše in najbolj nepomembne živali ali bitja, v katerem se sluti življenje; da tudi takrat deluje velikodušno, to povzdiguje, to nagrajuje. Ne to, da niste pohodili črva, temveč je zavest, da ste ubogajoč višje zakone življenja postali gospodarji svojih poželenj, tisto, kar vas povzdigne nad množice, preizkuša vašo ljubezen in usmiljenje, in bo tako postala vaš drugi značaj, ko svojemu bližnjemu več ne boste odrekli tisto, kar dajete šibki, odvisni živali!

Kaj je tisto, kar Me dela velikega Boga, velikega Stvarnika?

Mogoče Moja moč? Moja vsemogočnost? Ne! Jaz sem resnično velik samo zato, ker Jaz prav ljubeče kot Oče tudi najmanjšo inifuzorijo vodim po njenih kratkih poteh z enako ljubeznijo in potrpežljivostjo, s katero sem začrtal pot najvišjemu angelskemu duhu, in vsemu, kar sem ustvaril, nikdar ne dajem občutiti Mojo mogočnost, temveč vselej le Mojo ljubezen, Mojo milost in Mojo potrpežljivost.

To Me dela velikega pred vami, mislečimi bitji, Me dela za ljubečega Očeta, katerega lahko goreče prosite; vendar ne pa Moja vsemogočnost, pred katere strogim sodniškim pogledom, se morate vi skrivati, ker ste grešniki!

Postanite takšni kot Jaz, odpuščajte - kjer želite povrniti, oproščajte kjer želite kaznovati, in pozabite - kjer iz ljubezni ne želite spominjati na napake!

Tako se kot svobodna bitja vzdignite nad vrvež množice. Glejte na svet z duhovnimi očmi in ne kopičite trpljenja k potrebnim borbam, ki sem jih položil v življenjsko dobo nedolžnih živali z namenom, da bi se tudi najmanjši, vendar vezani duh tamkaj vadi, okrepi in utrdil v svojih duhovnih močeh, da bi se zlahka znašel na višji stopnji.

Tako naj vaša lastna življenjska pot postane veriga nevidnih dobrih del, ki jih dajete vseeno komu, bodisi živali ali človeku zato, ker spričo Mojega lastnega vzgleda predvsem želite ohraniti plemenitost vašega lastnega srca in nato kot otroci Boga, želite v skladu s tem delovati Božansko, kjerkoli to dopušča prilika.

Tako pospešujete duhovno življenje na splošno in v posameznem, v srcih drugih in v svojem lastnem. Zavest takšnih dejanj, ki temeljijo na usmiljeni ljubezni in potrpežljivosti, podaja tisti mir, ki sem ga tudi Jaz Sam kot človek imel še na križu, da sem lahko celo tam vzkliknil: »Odpusti jim, o Oče, saj ne vedo, kaj delajo!«

Višina Božanskega samozavedanja, ki Me je tamkaj pripravila do tega vzklika, naj vam v vsej svoji globini pokaže moralno višino, kakršno lahko doseže človeško bitje, ki kljub nesreči in trpljenju lahko namesto maščevanje - izprosi odpuščanje!

Dojemite to duhovno življenje! Uporabljajte ga v majhnem, pa vas bo povzdignilo in vam bo dalo blaženost. Kajti takšen, kakršen sem Jaz kot človek s Svojo Božansko močjo bil do Svojih soljudi, takšni bodite tudi vi do svoje okolice, celo do zadnjega živega bitja. Z drugimi besedami, bodite vneti zaščitniki šibkih in branilci trpečih!

Tako razumite Mojo življenjsko zgodbo in objeli vas bodo žarki svetlobe, katere lahko vi, sledeč Mojemu vzgledu, prav tako uporabljate za najvišjo blaženost tako, da delate samo dobro, razširjate samo dobroto, dvignete svoj lastni jaz in se približate Meni. Da, hodeč po Mojih stopinjah, delate enako kot sem delal in kot vedno delam Jaz. Z drugimi besedami, ohranjajoč svoje človeško in duhovno dostojanstvo, se boste povzdignili v to, za kar sem vas Jaz hotel narediti, namreč v otroke večnega Boga in večno ljubečega Očeta. Amen.

[Gottfried Mayerhofer](#)